

Bana Borçlusun Yağmur Biliyorsun

— *buket-cihan* · 02 Mart 2010

kırk yıl gece kırk yıl gündüz sürecektir yolda
cesur yüreği ile yola çıkan kelebeğin
üçüncü gün ölüşüne kafiyeler arıyorum
aruzlarım fırtınada metanetini kaybetti vezin
dağılırlar dalyaprak
en güzel çağlarım yaşlanırken zindanlarda
kelimelerimi süzdürebiliyorum bir tek
özgürce güvercin kanatlarıyla
tetliğine basılmış gece
yağlı kurşun gibi saplanırken ciğerlerime
ağlayan mısralar yaza biliyorum anca
bana bir tek ayak izin kalmıştı
sildi yağmur yenildik ikimizde zamana
dolaşma artık yağmur düşerimde düşünleştirim hatırladıkça
şimal rüzgarlarında yarlar gibi yarılan dudaklarımı döküyorum şiirime
beni kara dantelli kutuna bırakıp gidişine
ağlamıyorum artık başımı kendi omzuma koymayı öğrendim
gidişinle açılan kara delikleri
ağlayan mısralarımla dolduruyorum
sen ağla şiirim ben yokum artık
astım gölgemi benim için diktiğin kiraz ağacına
aç pencereni dağılsın yıllanmış bekleyişim
yaralarımı toplayıp şimal sana getirsin
umutsuzluklara bileniyordu hançer gibi gidişin
küçük bağrına çekip rüzgarı bir yağmur tanesi
gidişini siliyordu telaşla merdivenlerindeki ayak izlerinden
öylesine mahcup bakışlarımdan tanıdı beni
yeniliyorduk ikimizde zamana
ilk şiirimi sana yazmıştım yağmur
tut şimdi minik ellerinle avuçlarımdan sınıksız
öde borcunu seline kattığım gözyaşlarımı
ıslaklığınla alıp götürdüğün her şeyimin yerine boş beni ilhamlarınla
sen yağmur değildin neden yeniliyorsun zamana

çek içine gece şiirlerini ay ışığıyla yolla

bana uyaklar aratma borçlusun biliyorsun
hiç olmazsa bir avuç su getir
sevgilinin gidişiyile alazlanan yangınım
şiiirimin tek katığı yokluğunda yağmur
bana bir avuç su getir doldırayım göz çukurlarıma
beni terkeden herşeyin yerine
borcunu öde yağmur hiç olmazsa gözyaşlarımı koy yerine
öde borcunu yağmur biliyorsun borçlusun
BUKET CİHAN TEMÜR